

PASSIUS DE RECONeixEMENT

Quan parlem de passius entrem en el llenguatge de la comptabilitat financera. El passiu es l'espai dels deutes, de les obligacions. Filosòficament parlant es considera que el passiu és la causa de l'Actiu. Si el passiu és l'origen, la causa financera de l'actiu, en aquest, el seu efecte, trobem les seves aplicacions

En la comptabilitat integral que inclou els intangibles, entrem en una nova dimensió de profunditat cap allò que es intangible i subtil que té valor però no té preu. És la tercera dimensió.

En el patrimoni dels valors intangibles convé tenir, valorat i quantificat tot allò que té valor per la pròpia entitat. En la comptabilitat dels intangibles els nostres valors els col·loquem en el actiu dels intangibles autogenerats.

Igual i analògicament com fem amb la Comptabilitat Financera també en la comptabilitat dels intangibles podem considerar el seu passiu com origen i causa. Si el Passiu es l'espai de les obligacions internes o externes podem pensar en el nostre cas amb les obligacions morals que tenim amb aquelles persones o institucions que han fet possible els nostres actius intangibles més preuats i que aquelles van generar.

Aquesta nova dimensió de la comptabilitat ens dona informació dels nostres deutes no monetàries. Per això es diu passiu de reconeixement i el considerem com un deute moral. Hi ha passius intangibles de minoració per deteriorament dels valors actius però ara volem parlar dels passius de reconeixement. Hi ha reconeixements que podem explicitar puntualment per un diploma o un regal, però quan un valor rebut és important i transcendent no es compensa per un reconeixement puntual, sinó

que neix un deute que encara que no sigui exigible es inextingible i per tant sempre ha d' estar present.

Per entendre millor el que acabem de dir m' agradaria aportar un cas que últimament hem viscut com un reconeixement explícit en la commemoració del 65è aniversari del desembarcament de les forces aliades a Normandia que ens van aportar el gran valor de la llibertat. De forma no explicita el reconeixement està, com deia Elianne Ros en les “tombes blanques de Normandia que no solament son un símbol del sacrifici dels aliats per a vèncer el fascisme sinó que també s' han convertit en un manifest per la pau”.

Els líders dels Estats Units, França i Gran Bretanya i el Canada van recordar la data al cementiri nord-america de Colleville-sur-mer amb un mateix missatge “no oblidar mai” els que van lluitar contra el mal i van entregar la seva vida per la llibertat d' Europa. Un altre petit recordatori anècdota que també hauria d' estar en el nostre passiu de reconeixement es l' avi de Barack Obama. Stanley Dunham que va desembarcar uns dies mes tard del dia D.

9.000 convidats a la cerimònia van actualitzar la memòria del passiu de reconeixement d' Europa . El desembarcament de Normandia va ser l' operació d' invasió per mar més gran de la Història i va suposar l' inici de l' alliberament de la França ocupada. A Normandia hi van desembarcar el Dia D gairebé 150.000 soldats aliats. En van morir més de 10.000. El cementiri de Colleville-sur-mer alberga 9.387 tombes en memòria dels nord-americans caiguts en el desembarcament aliat.

En els reconeixements s' han de captar tots els protagonistes indiscutibles perquè pot crear malestar la manca de certs reconeixements . Brown havia decidit rendir homenatge als soldats anglesos al veí cementiri britànic, de manera que no se'l podia excloure de la commemoració. La corona britànica que havia estat convidada a anteriors aniversaris es va sentir menyspreada i els canadencs també van reivindicar el reconeixement de la seva aportació al desembarcament.

La comptabilitat sobre lo intangible té en compte els deutes morals no exigibles però no oblidables com es el cas del dia D. Les empreses lluiten per disminuir i esborrar els seus Passius exigibles a curt i a llarg termini, però en la memòria de la comptabilitat dels intangibles els deutes morals poden ser inesborrables e inoblidables. La memòria històrica ens fa més conscients del nostre passat i ens ajuda a sentir-nos més obligats pels aconteixements que expliquen el nostre present. Quants treballadors amb molts mèrits haurien i podrien estar considerats malgrat que molts son acomiadats sense cap reconeixement ni consideració. El pagament de l' acomiadament no ens lliura de l' agraïment i la consideració que molts treballadors sens dubte es mereixen i necessiten.

Salvador Guasch

Economia dels Intangibles

President Comissió Intangibles ACCID

Representant del Col·legi d' Economistes en la Junta de l' Accid.